

ISSN 1561-6894

NR 1 (132) 2015

Nauka i Studia

Przemysł
Nauka i studia
2015

Wydawca: Sp. z o.o. «Nauka i studia»

Redaktor naczelna: Prof. dr hab. Koretskiy M.H.

Redaktor naczelna:
Prof. dr hab. Koretskiy M.H.

Zeszyty redakcyjne:
dr hab. Jerzy Ciborowski
(redaktor prowadzący),
dr. hab. Antonova L.W.,
dr. hab. Dacj N.W.,
dr. hab. Bova T.W.,
dr. hab. Elżbieta Zawadzki,
dr. hab. Rudrkievich I.V.,
dr. hab. Sychenko W.W.,
Katarzyna Szuszkiewicz.

Redakcja techniczna:
Irena Olszewska,
Irina Schaschenko,
Grażyna Klamut.

Dział sprzedaży: Zbigniew Targalski

Adres wydawcy i redakcji:
37-700 Przemysł, ul. Łukasińskiego 7
☎(0-16) 678 33 19

e-mail: paha@rusnauka.com

Druk i oprawa:
Sp. z o.o. «Nauka i studia»

Cena
54,90 zł (w tym VAT 22%)

Wszystkie prawa zastrzeżone.

*Zaświadczenie: całość tej publikacji nie może być bez zgody
Wydawcy – Wydawnictwa Sp. z o.o. «Nauka i studia» – reprodukowana,
Użyta do innej publikacji.*

© Kolektyw autorów, 2015
© Nauka i studia, 2015

TREŚĆ

EKONOMICZNE NAUKI

Tovma N.A. EFFICIENCY INVESTMENTS IN THE CREATION AND DEVELOPMENT OF INNOVATION INFRASTRUCTURE: THE CASE OF CELLULAR COMPANIES.....	5
Tovma N.A. MODELING METHODOLOGY MANAGEMENT INNOVATION IN THE HEALTH SYSTEM.....	13
Zhelezniak K. L. PRICE AND QUALITY IN MARKETING STRATEGIES.....	23
Britzenko I.G., Plysiuk T. G. SPECYFIKA ZARZĄDZANIA INNOWACYJNYMI RYZYKAMI W ROLNICZO-PRZEMYSŁOWYM KOMPLEKSIE.....	28
Podpiatnikova A.Y., Mashnenkov K.A. ECONOMIC-ORGANIZING MECHANISM OF CARGO TRANSPORTATION DEVELOPMENT IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE GROWTH OF ECOLOGICAL STATE.....	35
Schava R.P. METHODOLOGICAL ASPECTS OF GOVERNMENT FISCAL POLICY DEVELOPMENT.....	43
Veretin L.S. IMPROVEMENTS AS KEY COMPONENT IN A PRODUCTIVITY MANAGEMENT PROCESS IN JAPAN.....	47
Maslo R. THE FACTORS OF INDUSTRIAL PARKS DEVELOPMENT IN SMALL CITIES.....	51
Popov O.E., Mordovets A.V. THE ESSENCE OF SOCIAL AND ECONOMIC P ARTNERSHIP BETWEEN THE STATE AND BUSINESS ENTITIES.....	55

PAŃSTWOWY ZARZĄD

Onyshchuk S.V.
CHRISTIAN CHURCH AND CIVIL SOCIETY IN UKRAINE 61

PRAWO

Bakenova A.M., Mardenov Ch.
KAZAKHSTAN AT THE WORLD STAGE 66

FILOZOFIA

Barmashova T.I., Yurdanova V.N.
PROBLEM OF CONSCIOUS AND UNCONSCIOUS IN EPISTEMOLOGY
OF RUSSIAN RESEARCHERS 71

Tovma Nataliya Aleksandrovna

Doctor (PhD), associate professor Kazakh National University named al-Farabi

**EFFICIENCY INVESTMENTS IN THE CREATION
AND DEVELOPMENT OF INNOVATION INFRASTRUCTURE:
THE CASE OF CELLULAR COMPANIES**

Relevance of the research topic. Economic reforms have affected many industries, including the communications industry. During this period, de-monopolization of the industry was launched, the first non-state operators. The process of de-monopolization of the industry have been just a few years, took the transition from state monopoly to the market with the elements of governance. By the end of the 90s formed a competitive market with a large number of commercial operators providing telecommunications services and self-determining pricing and production policy. Most rapidly began to develop the direction of the telecommunications industry – cellular communication. Currently, the rate of development of service industries rose sharply and have a growing impact on the economy, the nature and structure of consumption. However, the process of increasing the volume of the extensive services ends and begins the process of improving the competitiveness of the new services. This is especially true for the cellular market. In recent years, the progressive ideas of the world's leading telecommunication equipment manufacturers and operators have been separated from the practical need for communication services, and the services provided are too expensive and untapped mass market. Declared by manufacturers and operators' mobile world revolution « had to be postponed indefinitely », and to find effective ways to improve the competitiveness of telecommunications services to overcome the incipient crisis. In these conditions it is very important and very challenging for mobile operators is the right choice of competitive strategy and marketing initiatives that are most highly valued subscribers and operators to increase revenue by attracting additional resources. This raises the need for additional research to develop a set of measures that will enhance the competitiveness of the market of cellular communication services. The dynamic development of the leading mobile operators of all standards allowed, since 2001, attracted significant investment resources to the development of this industry. Operators, having the financial means shareholders and investors, the most actively engaged in the development of their networks. In light of this seems insufficient competitiveness of existing studies of cellular services in scientific terms, and as a factor in increasing investment in innovation infrastructure. Require drastic changes in the nature of production and marketing, as well as the growth of the needed innovation and investment that allow for constant updating of production. Therefore, issues of improving the economic efficiency of management of innovative projects for the introduction of new transmission technologies seem to be very relevant.

Britczenko I.G., d. e. n., profesor,
Plysiuk T. G., badacz

SPECYFIKA ZARZĄDZANIA INNOWACYJNYMI RYZYKAMI W ROLNICO-PRZEMYSŁOWYM KOMPLEKSIE

Abstract. W artykule określono główne problemy zarządzania ryzykami przy spełnieniu innowacyjnej działalności w rolniczo-przemysłowym kompleksie. Efektywność zarządzania ryzykami w rolniczo-przemysłowym kompleksie jest uzależniona od gruntownych badań popytu na innowacje. Często, przy wyborze innowacyjnych projektów ma miejsce niedostateczne przeprowadzenie ekonomicznej ekspertyzy, nie wyznacza się wskaźników efektywności opanowania i wprowadzenia innowacji, a także nie wyznacza się skutków otrzymanych wyników w produkcji. Problem przeprowadzenia głębokiej i szczegółowej analizy stanu innowacyjnego procesu w rolniczo-przemysłowym kompleksie powiązany jest z brakiem ewidencji wyników innowacyjnej działalności w takich obszarach i wskaźnikach, w jakich spełnia się to w innych rozwiniętych gałęziach gospodarki narodowej. Z tego wynika, że praktyczne zarządzanie innowacyjnymi ryzykami w danej gałęzi jest najbardziej nieprzewidywalnym i trudnym procesem.

Kluczowe pojęcia: kompleks rolniczo-przemysłowy, innowacje, działalność innowacyjna, ryzyka innowacyjne

I. Wprowadzenie

Rolniczo-przemysłowa produkcja odgrywa ważną strategiczną rolę w ekonomicznym rozwoju narodowej gospodarki kraju, ponieważ to jedyny producent oraz dostawca artykułów żywnościowych. W szczególności rolnictwo jest producentem surowców dla wypuszczenia wyrobów produkcyjnego przeznaczenia oraz wielu rodzajów nieprodukcyjnych towarów spożywczych. Rolniczo-przemysłowy kompleks Ukrainy ma wysoki stopień trudności struktury organizacyjnej, różne formy naukowo-technicznej oraz innowacyjnej działalności, różnorodne problemy i kierunki działalności naukowo-badawczej, które mają osobowościowy, regionalny, gałęziowy charakter oraz znaczną trwałość badań.

Analizie problemów zarządzania innowacyjnymi ryzykami w rolniczo-przemysłowym kompleksie poświęcono znaczną ilość badań naukowych jak ojczyźtych, tak i zagranicznych naukowców, ekspertów, naukowców czołowych uczelni, instytucji badawczych. W szczególności, kwestie zarządzania innowacyjnymi ryzykami w swoich pracach wyświetlają L.M. Berezina [1], W.M. Honzarow [3],

M.W. Graczeva [2], W.O. Krawczenko [6], S. Liapina, S.W. Onyszko [7], P.T. Sabluk [8], N.M. Sirenko, A.I. Trubilin [9], W.F. Fedorenko [10], O.I. Jastremskij [11] i inne.

Innowacyjna działalność rolniczo-przemysłowego kompleksu ma szereg osobliwości, które istotnie różnią się od innych gałęzi gospodarki narodowej składem środków produkcji, socjalną strukturą produkcji oraz przeznaczeniem wytworzonej produkcji. Dlatego potrzebne jest bardziej szczegółowe rozpatrzenie specyfiki powstawania innowacyjnych ryzyk w rolniczo-przemysłowym kompleksie.

II. Przedstawienie problemu

Celem badania jest detalizowanie specyfiki zarządzania innowacyjnymi ryzykami w rolniczo-przemysłowym kompleksie.

III. Rezultaty

W rolniczo-przemysłowym kompleksie Ukrainy zachowują się niesprzyjające warunki dla inwestycyjno-innowacyjnej działalności w wyniku niskiej dochodowości większości struktur rolniczych. Właśnie rolnictwo jest najbardziej słabym i najbardziej skomplikowanym ogniwem rolniczo-przemysłowego kompleksu w działalności innowacyjnej, ponieważ ma szereg specyficznych osobliwości funkcjonowania oraz znaczne uzależnienie od czynników przyrodniczych. Nowoczesny stan rolnictwa w Ukrainie nie pozwala zrealizować w pełnym wymiarze nie tylko poszerzone odtworzenie, ale też i podstawowe. Słabe techniczne odnawianie rolnictwa, jak decydującego ogniw rolniczo-przemysłowego kompleksu, powiązane jest, najpierw, z niską dochodowością i rozbieżnością parytetu cen produkcji rolniczej, a techniką rolniczą.

W codziennej działalności przedsiębiorstwa rolniczo-przemysłowego kompleksu spotykają się z dużą ilością ryzyk, takich jak: wahania cen i wydajności w wyniku suszy, gradu, powodzi; częściowa lub pełna strata zasobów; zmiana państwowej polityki co do wsparcia i regulacji wewnętrznego rynku produkcji rolniczej, w szczególności regulacji przez państwo cen na produkcję rolniczą oraz objętość sprzedaży. To wszystko prowadzi do znacznych wahań dochodów przedsiębiorstw rolniczego sektora gospodarki, a czasami – do ich całkowitego bankructwa, i, w konsekwencji tworzą się wygodne warunki dla powstania różnych rodzajów ryzyk w zakresie rolniczo-przemysłowego kompleksu [3].

Dla zrozumienia przyczyn powstania ryzyk rozpatrzmy osobliwości innowacyjnej działalności rolniczo-przemysłowego kompleksu, ponieważ, mimo tego, że rolniczo-przemysłowa produkcja podporządkowana jest podstawowemu prawu gospodarczemu, co jest charakterystycznym dla jakiegokolwiek systemu gospodarczego, ona różni się od innych gałęzi składem środków produkcji, socjalną strukturą produkcji oraz przeznaczeniem wytworzonej produkcji.

Według przedmiotu i zakresu wykorzystania RPK wyróżniają cztery typy innowacji: selekcyjno-genetyczne; techniczno-technologiczne i produkcyjne;

organizacyjno-administracyjne i gospodarcze; socjalno-ekologiczne [10, str. 81]. Oprócz tego, procesy innowacyjne w kompleksie rolniczo-przemysłowym posiadają różnorodne osobliwości na poziomie regionalnym, gałęziowym, funkcjonalnym, technologicznym oraz organizacyjnym.

Specyfika procesu innowacyjnego w RPK uwarunkowana jest właściwościami połączenia trzech wielkich funkcjonalnych sfer przemysłu, rolnictwa oraz przetwarzającej gałęzi i polega na:

- różnorodności rodzajów produkcji rolniczej oraz produkcji jej przetworzenia, znaczącej różnicy w technologiach obrabiania i produkowania;
- znacznej zależności rolnictwa od stanu środowiska naturalnego, warunków przyrodniczo-klimatycznych, co warunkuje sezonowy charakter jego funkcjonowania;
- znaczącej różnicy okresu wytwarzania oddzielnych rodzajów produkcji rolniczej od okresu oraz technologii wytwarzania produkcji gałęzi przetwarzającej;
- wysokim poziomie terytorialnego odosobnienia pomiędzy trzema sferami rolniczo-przemysłowego kompleksu oraz znacznej rozbieżności poszczególnych regionów według warunków produkowania;
- różnym socjalnym poziomie pracowników rolnictwa oraz pracowników innych gałęzi rolniczo-przemysłowego kompleksu, co wymaga zwrócenia znacznie większej uwagi na szkolenia lub przeszkolenia kadrów, podwyższenie ich kwalifikacji oraz specyfiki nauczania.

W związku z tym charakterystycznymi osobliwościami innowacyjnego procesu rolniczo-przemysłowego kompleksu są:

- wielokrotny wybór form i związków gałęzi rolniczo-przemysłowego kompleksu z innowacyjnymi ukształtowaniami;
- większość wyłącznie rolniczych przedsiębiorstw odosobniono od organizacji, które opracowują naukowo-techniczną produkcję oraz przedsiębiorstw, które spełniają jej realizację;
- brak wyraźnego naukowo uzasadnionego organizacyjno-gospodarczego mechanizmu przekazania osiągnięć nauki i techniki w gałęzi rolniczo-przemysłowego kompleksu, zwłaszcza dla rolnictwa;
- znacząca różnica pomiędzy gałęziami rolniczo-przemysłowego kompleksu w opanowaniu innowacji – największe opóźnienie rolnictwa od innych gałęzi produkowania i przetwarzania.

Dla przedsiębiorstwa rolniczo-przemysłowego kompleksu znaczna część procesów innowacyjnych ma techniczny charakter i przewiduje wprowadzenie do działalności gospodarczej nowych wysokowydajnych systemów maszyn i mechanizmów oraz odpowiednich technologii, a w szczególności [9, str. 9]:

- innowacje w sferze ludzkiego czynnika – szkolenie specjalistów zawodów masowych, zdolnych do eksploatacji nowej techniki i urządzeń, stosowania naukowych technologii, podwyższenie ich kwalifikacji i przeszkolenie; przygotowanie specjalistów średniego i wyższego ognia, które posiadają teoretyczną i praktyczną wiedzę na poziomie współczesnych wymogów, informacyjno-komunikacyjnymi

technologiami; organizacja nieprzerwanego kształcenia, w tym i dystansowymi metodami;

- innowacje w sferze biologicznego czynnika – opracowywanie i opanowanie innowacji, które zabezpieczają podwyższenie płodności ziemi rolniczego przeznaczenia, wzrostu urodzajności kultur rolniczych oraz wydajności rolniczych zwierząt (opracowywanie nowych metod obróbki gruntu, melioracji ziemi, utworzenie nowych gatunków agrokultur i wieloletnich sadzeń, ras i typów zwierząt, receptur karmów, mineralnych nawozów, chemicznych i biologicznych środków ochrony biologicznych obiektów – roślin i zwierząt; odnowa i zmiana gatunków rolniczych kultur i in.);

- innowacje w sferze technogenego czynnika – zabezpieczają udoskonalenie techniczno-technologicznego potencjału rolniczo-przemysłowej produkcji na podstawie energo- i zasobo oszczędnej techniki oraz naukowych technologii, które pozwalają na gwałtowne podwyższenie wydajności pracy i efektywności działalności gospodarczej, wprowadzenie w szerokich zakresach zachowujące i precyzyjne rolnictwo.

Wysokie ryzyko finansowania naukowo-produkcyjnych opracowań, trwałość w czasie pomiędzy wydatkami i wynikami, nieokreśloność popytu na innowacje nie przyciągają inwestorów wkładać kapitał w rozwój rolniczo-przemysłowego kompleksu, w szczególności w jego najbardziej wrażliwą i problematyczną gałąź – rolnictwo, które charakteryzuje się takimi wyjątkowymi czynnikami jak podwyższona kapitałochłonność odnawiania materialno-technicznej bazy, ograniczoność utworzenia rezerwowych funduszy dla osiągnięcia wysokiego poziomu organizacji i produkcji.

Nizkie inwestycje państwowe w naukowo-badawcze opracowania, niedostateczne środki stymulacji opracowań oraz ich prawna ochrona zwalniają realizację innowacyjnych projektów. Stopień wykorzystania innowacji w rolniczo-przemysłowym kompleksie zostaje na bardzo niskim poziomie: z ogólnej liczby zakończonych, przyjętych, opłaconych państwem oraz poleconych do wprowadzenia stosowanych naukowo-technicznych opracowań tylko 2-3% realizują się w niewielkich zakresach i na ograniczonych placach ziemi, 4-5% – w jednym – dwóch gospodarstwach, do 40-50% zakończonych naukowo-technicznych opracowań zostają się niezadanych, co, najpierw, powiązane jest z niezadawalającym finansowo-gospodarczym stanem subiektów prowadzenia gospodarstwa [7]. Brak w większości rolniczych przedsiębiorstw własnych kosztów, ograniczoność budżetowego finansowania, niemożliwość otrzymania kredytów na innowacje, niedostateczna jakość naukowych opracowań, nie pozwalają opanowywać nowe technologie.

Większość naukowych opracowań zostaje się «na papierze» w różnego rodzaju sprawozdaniach i rekomendacjach, które tak wprowadzają się bezpośrednio do praktycznego stosowania, w wyniku braku efektywnego mechanizmu wprowadzania osiągnięć nauki i techniki do produkcji rolnej. Obniżenie technicznego zabezpieczenia rolnictwa wprost wpływa na obniżenie objętości i jakości produkcji rolniczej oraz na trwałość procesu produkcyjnego, co, z kolei, niezwykle zależy i od przyrodniczo-klimatycznych warunków.

Obiektywna specyfika rolniczo-przemysłowego kompleksu wymaga wielkoskalowego państwowego wsparcia jak na narodowym, tak i na regionalnym poziomie, jednak zupełnie znikomych budżetowych kosztów oraz ich rozdzielenie wśród znacznej ilości przedsiębiorstw, wynika ogólny brak finansowania. W szczególności poziom wsparcia rolnictwa jest dużo niższym od jego roli w zabezpieczeniu ludności zdolnością do życia. Takie elementy finansowego mechanizmu, jak ceny, dotacje, podatki, kredyty nie pozwalają rolniczym przedsiębiorstwom normalnie funkcjonować, nie dają możliwości dla podstawowej kompensacji wydatków i prostego odtworzenia zasobów, nie mówiąc już o spełnieniu działalności innowacyjnej.

Znaczącym powstrzymującym czynnikiem w innowacyjnym rozwoju rolnictwa jest system tworzenia cen. Regulacja cen na produkcję rolniczą, z reguły, spełnia państwo, które musi maksymalnie efektywnie uwzględniać jak potrzeby konsumentów, tak i producentów. Odbywa się cenowe zerwanie między towarami rolniczymi oraz innych branż gospodarki, co doprowadza do degradacji materialno-technicznej bazy rolnictwa, ponieważ własne położenie rolnictwa w gospodarce państwa nie w stanie dyktować warunki potrzebnej jemu dochodowości [10, str. 82].

Potrzeba innowacji dla rozwiązania potocznych problemów determinuje się niezgodnością stanu gospodarowania wymogom rynku oraz poszukiwaniem dróg przezwyciężenia tych problemów, które hamują postępujący rozwój rolniczo-przemysłowego kompleksu, stabilizację rezultatywnych wskaźników. Praktyczne rozstrzygnięcie takiego zadania jest bardzo problematycznym, ponieważ innowacje zawsze potrzebują dodatkowych kosztów, a stan gospodarczej działalności determinuje niemożliwość ich dołączenia, czym tłumaczy się znaczne techniczno-technologiczne opóźnienie subiektów różnych sfer rolniczo-przemysłowego kompleksu od analogicznych przedsiębiorstw Europy i świata oraz nie pozwala stwarzać konkurencyjne przewagi produkcji lub usług [1].

W procesie spełnienia innowacji działalność ryzyk determinuje jak pozytywny, tak i negatywny wpływ na gospodarcze, społeczne oraz psychologiczne aspekty. Negatywne konsekwencje ryzyka są [4]:

1) stawia pod zagrożenie realizację innowacyjnego projektu, determinuje pojawianie się strat w przypadku przyjęcia bezpodstawnych ryzykownych decyzji;

2) powoduje konieczność dołączenia dodatkowych zasobów w proces zarządzania ryzykami (finansowych, pracowniczych, informacyjnych i tym podobne);

3) demotywuje pracowników, nie skłonnych do ryzyka, którzy dołączeni są do innowacyjnego procesu przedsiębiorstw;

4) stanowi potrzebę kształtowania alternatywnych scenariuszy rozwoju innowacyjnej działalności;

5) utrudnia kształtowanie efektywnych długoterminowych planów innowacyjnego procesu w wyniku nieokreśloności środowiska;

6) może prowokować pojawienie się konfliktów w procesie opracowania i realizacji innowacyjnych projektów przedsiębiorstw;

7) pogarsza psychologiczną stabilność zespołu, dołączonego do procesu innowacyjnego;

8) powoduje odchylenia faktycznych wyników od zaplanowanych wskaźników innowacyjnych projektów.

W praktyce zarządzanie innowacyjnymi ryzykami często odbywa się niesystematycznie oraz intuitywnie, co negatywnie wpływa na wynik realizacji wybranej strategii. Na efektywność zarządzania ryzykami działalności innowacyjnej w rolniczo-przemysłowym kompleksie wpływa szereg powiązanych między sobą czynników, do których odnoszą się [2]:

- organizacja zarządzania ryzykami;

- poziom rozwoju instrumentów, metod oraz środków zarządzania ryzykami;

- jakość wykonywania procesów zarządzania innowacyjnymi ryzykami.

Brak lub niedostateczny przejaw jednego z ww. czynników zaburza cały system zarządzania ryzykami.

Według danych Światowego banku, narodowe bogactwo rozwiniętych państw tylko w 5% składa się z zasobów przyrodniczych, w 18% kapitał materialny i produkcyjny, a 77% zajmuje wiedza oraz zdolność zarządzać nią. Dla tego, podstawą efektywnego zarządzania innowacyjnymi ryzykami muszą być utworzone warunki dla jak najbardziej uzgodnionego połączenia takich elementów: dobór doświadczonego zespołu; przygotowanie specjalnej dokumentacji dla analizy ryzyka innowacyjnej działalności; wybór technicznych narzędzi dla analizy ryzyka; podział analizy pomiędzy uczestnikami; przygotowanie sprawozdań.

IV. Podsumowanie

Organizacja efektywnego zarządzania innowacyjnymi ryzykami włącza informacyjne i metodyczne zabezpieczenie, system podziału praw i obowiązków, pełnomocnictw i odpowiedzialności. Efektywna organizacja zarządzania ryzykami skierowana jest na racjonalne połączenie wszystkich elementów systemu zarządzania w jedyny technologiczny proces zarządzania, który mógłby stworzyć efekt wspólnego oddziaływania.

Także znaczny wpływ na poziom innowacyjnego ryzyka ma nie tyle niski poziom materialnego wsparcia ze strony państwa, ile jego nieefektywne wykorzystanie, niski poziom kwalifikacji specjalistów, którzy podejmują i realizują decyzję o odnośnej rozwoju innowacyjnej działalności.

Rezultatywność innowacyjnej działalności wprost zależy od tego, jak dokładnie zrobiono ocenę i ekspertyzę ryzyka, a także od tego, jak adekwatnie wyznaczono metody zarządzania nim.

Istniejące problemy, które mają wpływ na poziom innowacyjnego ryzyka, potrzebują opracowania całościowego naukowo uzasadnionego innowacyjnego modelu funkcjonowania i rozwoju rolniczo-przemysłowego kompleksu. Model musi strukturalnie i funkcjonalnie stanowić w sobie naukowy, produkcyjny, finansowy,

pracowniczy potencjały, tworzyć harmonijny mechanizm zarządzania wszystkimi subiekctami systemu.

Literature:

1. Березина Л. М. Інноваційна політика підприємств АПК : тактичні та стратегічні аспекти / Л. М. Березина // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 4. – С. 122–132.
2. Грачева М. В. Анализ и управление рисками инновационной деятельности / М. В. Грачева, С. Ю. Ляпина // Инновации. – 2006. – № 1. – С. 38–47.
3. Гончаров В. Д. Развитие инновационной деятельности в АПК / В. Д. Гончаров, С. В. Котеев, М. В. Селина // Инновации. – № 8, – 2011. – С. 66–70.
4. Кендихов О. В. Ризики в системі управління інноваційним процесом / О. В. Кендихов, А. А. Кривчикова, О. Р. Беднарська // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку : спеціальний випуск Інституту підприємництва та перспективних технологій. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2012. – С. 150–155.
5. Князевич А. О. Механізми управління інноваційним розвитком : моногр. / А. О. Князевич, О. В. Крайчук. – Рівне : РДГУ, 2011. – 133 с.
6. Кравченко В. О. Особливості управління інноваційними ризиками / В. О. Кравченко, О. Ю. Малотенко // І Міжнародна научно-практична Інтернет-Конференція Секція 1 : Напрямки розвитку економіки та управління економічною діяльністю в умовах глобалізації // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfpk.at.ua/forum/13-19-1>
7. Онишко С. В. Финансовое обеспечение инновационной деятельности : навч. посіб. / С. В. Онишко, Т. В. Паєтнюк, К. І. Швабій. – К. : КНТ, 2008. – 256 с.
8. Саблук П. Т. Організаційно-економічна модернізація аграрної сфери : наукова доповідь / П. Т. Саблук, М. В. Приєжнюк, Ю. Я. Лузан, Г. М. Калетнік, В. А. Слаута; УААН. Нац. наук. центр «Ін-т аграр. економіки»; за заг. ред. П. Т. Саблук. – К. : ННЦ ІАЕ, 2011. – 342 с.
9. Трубилин А. И. Инновационный путь развития агропромышленного производства / А. И. Трубилин // Власть. – 2009. – № 2. – С. 8–11.
10. Федоренко В. Ф. Інноваційна діяльність в АПК : стан, проблеми, перспективи : науч. изд. / В. Ф. Федоренко, Д. С. Буклагин, Э. Л. Аронов. – М. : ФГНУ «Росинформагротех», 2010. – 280 с.
11. Ястремський О. І. Основи теорії економічного ризику : навч. посіб. для студ. екон. спец. виш. навч. закладів / О. І. Ястремський. – К. : «АртЕк», 1997. – 248 с.

Podpiatnikova Anna Yaroslavivna

Public administration

State public administration and local self-government department
of DRIPA NAPA of the President of Ukraine

Mashnenkov Konstantin Anatolievich,

doctoral candidate, candidate of economic sciences

ECONOMIC-ORGANIZING MECHANISM OF CARGO TRANSPORTATION DEVELOPMENT IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE GROWTH OF ECOLOGICAL STATE

This article is devoted to the scientific explanation of the development directions of cargo transportation in Ukraine. Taking into consideration regularities and directions of social development the necessity to follow the environmental standards is grounded with creating of favorable conditions for the growth of cargo transportation. The authors determined the development directions of cargo transportation in the state: improvement of technical standards, development of the public and private partnership and corporate social responsibility.

Key words: cargo transportations, ecological state, public administration, transit transportations.

I. Introduction

(problem definition and its connection with the recent studies and publications, as well as important scientific and practical tasks). Cargo transportations are regarded by European countries as an important component of the filling of the state budget and creating a new jobs. Ukraine has advantageous geographical position and divided transport network, which creates conditions for development of potential in the transportation sphere. The state plays an important role in attracting of cargo and transit flows, which can improve the requirements for services in the sphere of transportation for consignors, consignees, carriers, freight forwarders and create necessary conditions for the activities of transportation, logistics, freight forwarding enterprises, the enterprises of the network of roadside service etc.

Works of T. Bludova, A. Novikova, A. Pasichnyk, S. Pirozhkov, D. Preiger, E. Kapsa [10], T. Komornicki [11], T. Parteka [12], W. Szydarowski [12] are devoted to the problem of the development of transit and cargo transportation. Works of V. Kovaliov, S. Matiyko, M. Pogrebitskyi, R. Sushchenko, A. Tkachenko, D. Tymokha are devoted to the development of mechanisms of public administration in the sphere of